

2den Behandling, i alt væsentligt har været ret vel begrundet. Vi have ikke kunnet stønne andet, end at Lovforslaget i alt væsentligt ved 2den Behandling fik en tilfredsstillende Affattelse, og da samtlige af Udvalget stillede Vendinger bleve enstemmig vedtagne med Undtagelse af et, som blev vedtaget med en meget stor Majoritet, nære vi ogsaa det Haab, at Tingets store Flertal ser paa det ved 2den Behandling vedtagne paa samme Maade som Udvalgets Flertal. Kun med Hensyn til et enkelt Punkt, nemlig angaaende Reglerne for Snekastningsbyrdens Fordeling, have vi troet det rigtigt foranledigede ved Udtalelser, der faldt ved 2den Behandling, at gaa noget videre i den Retning, som Flertallet var inde paa allerede forinden 2den Behandling, at faa mere faste Regler i Lovforslaget for Forholdet mellem de forskellige Fordelingsobjekter, og for Regulativets Affattelse, hvorefter Byrden fordeles. Angaaende de ved 2den Behandling paaanførte Punkter og fremførte Hensillinger, som Udvalget i sin Helhed ikke har troet at burde tage Hensyn til, skal jeg ikke udtale mig, naar der ikke fra anden Side gives Anledning dertil, hvad jeg haaber ikke vil blive Tilfældet, thi det vil kun føre til en Genoptagelse af den ved 2den Behandling om disse Punkter førte Debat, som i alt Fald for Øjeblikket kun vilde være tidsspildende, da der ikke foreligger Vendinger forslag om disse Punkter til Afstemning. Om de Punkter, Mindretallet har optaget siden 2den Behandling, skal jeg selvfølgelig afvente Mindretallets Udtalelse, forinden jeg omtaler dem.

Efter disse indledende Bemærkninger skal jeg gaa over til at begrunde de Vendinger forslag, som Udvalget eller dets Flertal har stillet. Det første Vendinger forslag, som er stillet til § 3, er kun en ren Redaktionsændring. Det næste Vendinger forslag af Udvalget er stillet til § 4 under Nr. 3. Den Bestemmelse, der nu staar i § 4, som vi foreslaa ændret, lyder saaledes — det er det sidste Stykke af § 4 —: „Mulige Klager“ — det vil sige over den Inddeling, som Sogneraadet har truffet, den Bestemmelse, Sogneraadet har truffet med Hensyn til Kommunens Inddeling i flere Arbejdsfredse og med Hensyn til Mandstafets Fordelinger i disse forskellige Arbejdsfredse — „indsendes skriftlig til Sogneraadet i Løbet af de næste 8 Dage. Med Sogneraadets Erklæring indsendes derefter Sagen med de indkomne Klager til Amtsraadets endelige Afgørelse“. Denne Bestemmelse er optagen af et Amtsregulativ, men som den er redigeret, kunde det se ud, som om det var Me-

ningen, at Sogneraadet ikke maatte afgøre en Klage, selv om det kunde enes med Klageren derom, og Klageren var tilfreds med Afgørelsen, men det er ikke Meningen. For at affækre denne Tvivl, foreslaa vi nu under Nr. 3 en anden Affattelse saaledes lydende: „Sogneraadets Bestemmelse kan inden 8 Dage, efter at Klageren har modtaget Underretning om samme, af Klageren indankes til Amtsraadets endelige Afgørelse“. Dernæst, for at det i alle Tilfælde kan staa klart, hvad man i ethvert givet Tilfælde har at rette sig efter — det kan jo nemlig tænkes, at det kan trække ud for Amtsraadet med at træffe den endelige Afgørelse, at Amtsraadet vil foretage Undersøgelse paa Stedet — have vi foreslaaet tilføjet følgende: „Indtil Klagen er endelig afgjort, er Klageren pligtig at rette sig efter Sogneraadets Afgørelse“. Saa veed man, hvad man til enhver Tid har at holde sig til. Jeg kommer nu til Vendinger forslaget til § 4, stillet under Nr. 5 af Flertallet. Det er det Punkt, jeg nævnte før, hvor Flertallet paa Grund af de ved 2den Behandling fremførte Udtalelser har fundet det rigtigt at indtage en noget anden Stilling end den, vi indtog ved 2den Behandling. Det er jo angaaende de Objekter, som Snekastningsbyrden skal fordeles paa, og angaaende Reglerne for Regulativets Affattelse. Den Bestemmelse, der stod i det oprindelige Lovforslag, og staar der endnu med Hensyn til Fordelingsobjekterne, falder i alt væsentligt sammen med de nu gældende Fordelingsobjekter ifølge Loven af 30te December 1858. Smød at sætte disse gamle Fordelingsbestemmelser ind i en ny Lov blev der ved 2den Behandling rejst meget stærke Indvendinger. Der blev anført, at det var uforsvarligt i en ny Lov at vedtage saa uklare, saa vage, saa lidt faste Bestemmelser, man lod paa den Maade Plads aaben for altfor stor Vilkårlighed fra de kommunale Autoriteters Side, og det blev endvidere fremført, at da man nu gif til en Systemforandring for Snekastningsbyrden, gjorde det fra at være et Øvrighedsanliggende til at være et kommunalt Anliggende og gjorde Snekastningsbyrden fra nærmest at være en personlig Byrde, der var paalagt Beboerne af beboede Steder, til nærmest at være en real Byrde, der skulde hvile paa Ejendommene, var det fuldstændig principfritidigt at opretholde de gamle Fordelingsregler. Den sidste Indvending kan jeg for mit Vedkommende ikke se er berettiget. Da Indvendingen imidlertid blev fremsat fra en med Hensyn til den Slags Spørgsmaal i alt Fald saa kompetent Side, som den